

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/31/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201088
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201088.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ K. U., bytom Y, 2/ U. U., bytom Y, 3/ G. O., bytom Y, 4/ T. O. bytom Y, 5/ Ing. K. Q., bytom Y, 6/ Mgr. T. K., bytom Y, 7/ Z. N., bytom Y, 8/ JUDr. D. Y., bytom D., 9/ PhDr. ArtD. M. M., Y, 10/ Mgr. Bc. X.Z., Y, všetci právne zastúpení JUDr. Mgr. Dávidom Štefankom, advokátkou so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: 1/ JUDr. D. T., bytom Y, 2/ J. U., bytom Y, 3/ Y. Z., Y, 4/ R. Z., bytom Y, 5/ Z. Y., bytom Y, 6/ U. W., bytom Y, 7/ Ing. H. T., Y, 8/ Mgr. R. T., bytom Y, 9/ Mgr. G. S., Y, 10/ Ing. J. Y. E., bytom Y, 11/ A. Y. E., bytom Y, 12/ T. X., bytom Y, 13/ U. U., bytom Y, 14/ Ing. X. Y., bytom Y, 15/ BYTOČ -BAU, spol. s r.o., so sídlom Sklenárova 4, Bratislava, 16/ Spojená škola internátna, so sídlom Svrčia 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/469-/HLO zo dňa 4. apríla 2013, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 152/2013-118 zo dňa 12. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 152/2013-118 zo dňa 12. decembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcom a zúčastneným osobám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A/2013/469-/HLO zo dňa 4. apríla 2013, ktorým bolo zamietnuté ich odvolanie a potvrdené rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Karlova Ves č. KV/SU/480/2012/11410/KS zo dňa 31. júla 2012, ktorým bolo rozhodnuté o umiestnení stavby „Bytový dom Svrčia ulica v Bratislave“ pre navrhovateľa BYTOČ - BAU, spol. s r.o.. Žalobcovia podali v zákonom stanovenej lehote proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie. Rozhodnutím žalovaného zo 4. apríla 2013 bolo rozhodnuté o odvolaní tak, že žalovaný čiastočne zmenil

napadnuté prvostupňové rozhodnutie v časti strana 5 prvostupňového rozhodnutia, kde sa do podmienok pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby v bode IV. komunikačné napojenie stavby dopĺňa počet umiestnených parkovacích miest o ďalšie parkovacie miesta, umiestnenie bytového domu vrátane terénnych a sadových úprav a prípojok na inžinierske siete, komunikácie a statickú dopravu sa týmto nezmenilo, zostala v platnosti grafická príloha prvostupňového rozhodnutia, nové parkovacie miesta na časti pozemku č. 790/1, k.ú. X. sú vyznačené v kópii v katastrálnej mape, tvoriacej prílohu tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie sa stalo neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Karlova Ves zo dňa 31. júla 2012.

Krajský súd uznesením sp.zn. 1S/152/2013 zo dňa 19. júla 2013 pribral do konania účastníkov správneho konania:

- 1/ JUDr. D. T., bytom Y.,
- 2/ J. U., bytom Y.,
- 3/ Y. Z., Y.,
- 4/ R. Z., bytom Y.
- 5/ Z. Y., bytom Y.,
- 6/ U. W., bytom Y.,
- 7/ Ing. H. T., Y.,
- 8/ Mgr. R. T., bytom Y.,
- 9/ Mgr. G. S., Y.,
- 10/ Ing. J. Y. E., bytom Y.,
- 11/ A. Y. E., bytom Y.,
- 12/ T. X., bytom Y.,
- 13/ U. U., bytom Y.,
- 14/ Ing. X. Y., bytom Y.,
- 15/ BYTOČ - BAU, spol. s r.o., so sídlom Sklenárova 4, Bratislava,
- 16/ Spojená škola internátna, so sídlom Svrčia 6, Bratislava.

Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, pričom sa zaoberal hlavne otázkou, či územné rozhodnutie - rozhodnutie o umiestnení stavby je spôsobilé ukrátiť žalobcov na ich právach.

Podľa právneho názoru krajského súdu, rozhodnutie o umiestnení stavby reálne do narušenia práva na ochranu pred neoprávneným zásahom vlastníckych práv žalobcov nezasahuje. Vytvára sa ním len právny základ pre rozhodnutie o realizácii stavby, ku ktorej môže, ale nemusí v budúcnosti dôjsť. Z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (3Sžp 1/2011, 6Sžp10/2011, 1Sžo 279/2008) taktiež vyplýva, že vydaním územného rozhodnutia žalované správne orgány nemohli nijako reálne ukrátiť žalobcov na ich právach, pretože rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave posúdiac obsah žaloby nepovažoval námietky žalobcov za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd má za to, že žalobou napadnuté rozhodnutie vychádza s dostatočne zisteného skutkového stavu vecí, predmet konania bol správne posúdený a v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, boli zabezpečené procesné práva a povinnosti účastníkov konania. Námietky uvedené v žalobe boli uplatnené v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu a krajský súd konštatuje, že žalovaný správny orgán sa so všetkými dôvodmi - námietkami žalobcov dostatočným spôsobom vysporiadal v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia.

Stavebný úrad postupoval v súlade so všeobecnými technickými požiadavkami na výstavbu, v súlade s vyhláškou MŽP SR č. 532/2002 Z.z. a platnými STN. Pri posudzovaní návrhu na umiestnení predmetnej stavby stavený úrad vyhodnocoval námietky vznesené účastníkmi konania a podmienky uplatnené dotknutými orgánmi. Navrhovaný bytový dom bol umiestnený po komplexnom zhodnotení vplyvu stavby na okolie potvrdenom výsledkami svetlo-technického posúdenia, z ktorého vyplynulo, že stavba neovplyvní z hľadiska svetlo-technického riadne užívanie žiadneho z rodinných domov na Svrčej ulici. Z

administratívneho spisu je zrejmé, že z vyjadrení a stanovísk dotknutých orgánov nevyplývala žiadna pochybnosť žiadna pochybnosť o nepriaznivom vplyve stavby na riadne užívanie susedných nehnuteľností, ani o tom, že by navrhovaná stavba bola v území nevhodnou, resp. že by obmedzovala alebo zasahovala do vlastníctva susedných nehnuteľností.

Zmena prvostupňového rozhodnutia spočívajúca v zvýšení počtu parkovacích miest v počte 5 ks umiestnených na základe súhlasu vlastníka k pozemku parcelné číslo 790/1, k.ú. X. T. ničím neovplyvní riadne užívanie okolitých stavieb a pozemkov a nijako nezasiahne do práv a právom chránených záujmov účastníkov územného konania.

K námietke žalobcov na nevysporiadanie majetkovo-právnych vzťahov, súd uvádza, že majetkovo-právne vysporiadanie nie je predmetom územného konania o umiestnenie predmetnej stavby, keďže navrhovateľ v územnom konaní listami vlastníctva preukázal vlastníctvo k pozemkom, ku ktorým žiadal vydať územné rozhodnutie o umiestnení stavby. Krajský súd v Bratislave neprihliadol ani na námietku žalobcov ohľadom porušenia procesných práv účastníkov konania ohľadom nesprávneho doručovania, keďže z administratívneho spisu je nesporné, že oznámenie o začatí územného konania bolo účastníkom konania doručované verejnou vyhláškou vyvesením na úradnej tabuli na budove Mestského úradu m.č. Bratislava - Karlova Ves. Územné rozhodnutie bolo doručované v súlade so zákonom rovnakým spôsobom po dobu 15 dní v súlade s § 26 Správneho poriadku. Krajský súd v Bratislave dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal. Súd nepriznal náhradu trov ani pribratým účastníkom, lebo podľa súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu požadovať, aby hradil náklady vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 O.s.p. do konania pribrať.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali žalobcovia odvolanie a navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutia prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovia odôvodnili odvolanie dôvodmi podľa § 205 ods. 2 O.s.p., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy neboli uplatnené (§ 205a) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ďalej žiadajú, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Uviedli, že územné konanie musí vždy predchádzať stavebnému konaniu, pokiaľ nie je rozhodnuté že tieto dve budú spojené. Schválená územnoplánovacia dokumentácia je vždy záväzným podkladom.

Oznámenie o začatí územného konania zo dňa 09.12.2011 bolo podľa stavebného úradu doručované verejnou vyhláškou, avšak napriek obdobiu viac ako 9 mesiacov od doručenia oznámenia nebol na verejnej vyhláške vyznačený dátum zvesenia. Zrejme až dodatočne došlo k poznačeniu zvesenia oznámenia o začatí územného konania. Konanie bolo preto od začiatku poznamenané vadou, ktorú dodatočne nemožno odstrániť, a ktorá tak vyvoláva nezákonnosť. Prvostupňový súd vôbec neposúdil vplyv neaktuálnosti stanovísk dotknutých orgánov. Stavebný úrad upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania návrhu. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s vlastníctvom pozemkov pod stavbou. Poukazuje na § 37 a § 38 stavebného zákona. Ďalším pochybením správneho orgánu bolo

neprípojenie prílohy k rozhodnutiu č. A/2013/469/HLO zo dňa 04.04.2013. Z vydaného rozhodnutia stavebného úradu nemožno zistiť, ako sa správne orgány vysporiadali s ich argumentáciou ohľadom negatívneho vplyvu stavby na existujúcu zástavbu a možnosť budúceho využitia okolitého územia, že stavba je vsadená násilne, hrubo narúša ich súkromie, nie je navrhnutá spôsobom, ktorý by splňal uspokojivé podmienky pohody pre spánok, oddych a pracovné činnosti, že navrhovaný objekt je vsadený bez splnenia základných priestorových požiadaviek a s nedostatočnými odstupmi od jestvujúcich objektov, je umiestnený na malej ploche v stiesnených pomeroch, čím žalovaný porušil aj § 4 ods. 2, veta druhá a § 6 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ako aj že navrhovaná stavba je v rozpore s Územným plánom Hlavného mesta SR.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie aj zúčastnená osoba 9/ a navrhla, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ku skutočnostiam sa už vyjadroval. Tvrdí, že žalobcovia neuviedli žiadne nové skutočnosti a preto nepotrebuje zaujímať opätovné stanovisko. S namietanými skutočnosťami sa dostatočným a zákonným spôsobom vysporiadal aj tunajší úrad ako aj žalovaný správny orgán vo svojom rozhodnutí č. A/2013/469-HLO zo dňa 4. apríla 2013, pričom ich vyhodnotil ako neodôvodnené rovnako ako Krajský v Bratislave ich nevyhodnotil ako skutočnosti majúce za následok nezákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia s potrebou jeho zrušenia. Žalovaný považuje podané odvolanie za neodôvodnené a navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/152/2013-118 zo dňa 12. decembra 2013 potvrdený.

Spoločnosť BYTOČ - BAU, spol. s r.o. ako zúčastnená osoba 15/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku krajského súdu, so závermi krajského súdu, aj s jeho postupom, keď sa krajský súd pri preskúmaní rozhodnutí zameral predovšetkým na preskúmanie toho, či boli žalobcovia napadnutými rozhodnutiami a postupom správnych orgánov ukrátení na svojich právach, vychádzajúc pritom z § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 O.s.p.. Zúčastnená osoba zastáva názor, že krajský súd úplne zistil skutkový stav, dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho posúdenia veci a je dostatočne odôvodnené.

A. Y. E. ako zúčastnená osoba 11/ sa vyjadril, že súhlasí s odvolaním žalobcov v plnom rozsahu.

Ing. J. Y. E. ako zúčastnená osoba 10/ sa vyjadrila, že súhlasí s odvolaním žalobcov v plnom rozsahu.

Mgr. R. T. a Ing. H. T. ako zúčastnené osoby 7/ a 8/ sa vyjadrili k podanému odvolaniu žalobcov a uviedli, že s ním súhlasia v plnom rozsahu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2013/469/HLO zo dňa 04.04.2013, ktorým žalovaný rozhodujúci o odvolaní podanom proti rozhodnutiu Miestnej časti Karlova Ves č. KV/SU/480/2012/11410/KS zo dňa 31.07.2012, ktorým bolo vydané rozhodnutie o umiestnení stavby „Bytový dom Svrčia ulica v Bratislave“, pre navrhovateľa BYTOČ - BAU spol. s r.o. Bratislava čiastočne zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, že na piatej strane prvostupňového rozhodnutia sa do podmienok pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby v bode 4 - komunikačné napojenie stavby doplnil počet umiestnených povrchových parkovacích miest o ďalšie parkovacie miesta na pozemku parc.č. 790/1 k.ú. X. T. vo vlastníctve Hlavného mesta SR v počte 5 miest. Umiestnenie bytového domu vrátane terénnych a sadových úprav a prípojok na inžinierske siete, komunikácie a statickú dopravu sa týmto nezmenilo, zostala v platnosti grafická príloha prvostupňového rozhodnutia, nové parkovacie miesta na časti pozemku parc.č. 790/1 k.ú. X. T. sú vyznačené v kópii katastrálnej mapy v mierke 1:1000 tvoriacich prílohu tohto rozhodnutia. Toto rozhodnutie sa stalo neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Miestnej časti Karlova Ves č. KV/SU/480/2012/11410/KS zo dňa 31.07.2012.

Podľa § 32 ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (stavebný zákon), umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby.

Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom, alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 39 ods. 1 stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a

urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona, rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

K jednotlivým odvolacím námietkam, ktoré už ale boli aj predmetom žaloby a krajský súd sa s nimi vysporiadal najvyšší súd uvádza:

1. Oznámenie o začatí územného konania. Žalobcovia namietajú, že Oznámenie o začatí územného konania zo dňa 09.12.2011 bolo podľa stavebného úradu doručované verejnou vyhláškou, avšak napriek obdobiu viac ako 9 mesiacov od doručenia oznámenia nebol na verejnej vyhláške vyznačený dátum zvesenia. K tejto námietke najvyšší súd uvádza, že nejde o takú vadu správneho konania, ktorá by mala vplyv na nezákonnosť rozhodnutia. Podstatné je doručenie oznámenia o začatí konania, ktoré sa môže uskutočniť aj formou verejnej vyhlášky, dátum zvesenia vyhlášky nemá však podstatný vplyv na práva žalobcov.

2. Prvostupňový súd vôbec neposúdil vplyv neaktuálnosti stanovísk dotknutých orgánov. K tejto námietke najvyšší súd zhodne s krajským súdom uvádza, že stavebný úrad v konaní o umiestnení stavby postupoval v súlade s vyhláškou MŽP SR č. 532/2002 Z.z. a platnými STN. Podkladom pre vydanie územného rozhodnutia je platný územný plán mesta Bratislavy. Hlavné mesto Bratislava, ako orgán územného plánovania a dotknutý orgán podľa § 140a ods. 2 stavebného zákona, návrh na umiestnenie stavby odborne posúdil a dňa 22.08.2011 vydal kladné záväzné stanovisko k investičnej činnosti č. MAGS ORM 3889/1135624. Navrhovaný bytový dom bol umiestnený po komplexnom zhodnotení vplyvu stavby na okolie potvrdenom výsledkami svetlo - technického posúdenia, z ktorého vyplynulo, že stavba neovplyvní riadne užívanie žiadneho z rodinných domov na Svrčej ulici. Z administratívneho spisu žalovaného je nesporné, že všetky stanoviská dotknutých orgánov sú kladné.

3. Upustenie od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania návrhu. V tejto súvislosti upriamuje najvyšší súd pozornosť na znenie § 36 ods. 1 a 2 stavebného zákona. V zmysle odseku 1 stavebného zákona, stavebný úrad vykoná „spravidla“ miestne zisťovanie, t.j. nie je to jeho povinnosť. V zmysle odseku 2 stavebného zákona, od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne; táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 pracovných dní.

4. Nevysporiadanie sa s vlastníctvom pozemkov pod stavbou. Majetkovo - právne vzťahy nie sú predmetom územného konania o umiestnenie stavby. Tieto otázky budú predmetom stavebného konania.

5. Nepripojenie prílohy k rozhodnutiu č. A/2013/469/HLO zo dňa 04.04.2013. Z vydaného rozhodnutia stavebného úradu nemožno zistiť, ako sa správne orgány vysporiadali s ich argumentáciou ohľadom negatívneho vplyvu stavby na existujúcu zástavbu a možnosť budúceho využitia okolitého územia, že stavba je vsadená násilne, hrubo naruša ich súkromie. K tejto námietke najvyšší súd opätovne poukazuje na str. 9, bod 2 tohto rozsudku a dopĺňa, že Hlavné mesto Bratislava v stanovisku dostatočne posúdilo súlad návrhu s platným územným plánom Hlavného mesta SR na rok 2007, schváleným uznesením MSZ č. 123/2007.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešným žalobcom a zúčastnenej osobe 9/ ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.